نشیب و فراز

26 بهمن 1402

به مناسبت میلاد زین العابدین حضرت سجاد(ع) و برای صحیفه سجادیه

نشیب دست من است و فرازهای دعایت
نشانده ای چه صمیمی ،مرا به پای دعایت

دوباره می پرم از خود،بدون بال به بالا
دوباره می برد آری، مرا هوای دعایت

خداشناسی بنده،اگر چه خوب نبوده
مرا رسانده ای آری، به ربنای دعایت

شبیه رود می افتم، به راه و ایست ندارم
چقدر داده طراوت ،به من صفای دعایت

صحیفه پنجره ای را،گشوده رو به دل من
نگاه کرده دوباره ،به من خدای دعایت!

شکوفه کرده درختم،امید داده به بختم
نسیم آمده بیرون ، ز لابلای دعایت

ز نغمه های زمینی، ملول می شود آدم
میان شهر نپیچد،اگر نوای دعایت

فرود آمده مولا،کبوتر غزل اما
نشیب دست من است و فرازهای دعایت